

ת"ד 6874/04/20 - מוחמד שואהנה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 6874-04-20 מדינת ישראל נ' שואהנה
תיק חיצוני: 92734/2020

מספר בקשה: 1

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא טל תדמור-זמיר
מבקש מוחמד שואהנה
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן ביום 7.9.20 בהעדר המבקש, בגין עבירות של סטיה מקו נסיעה, נהיגה בקלות ראש, התנהגות שגרמה נזק לרכוש ולאדם ונהיגה ללא ביטוח.

שתי טענות בפי המבקש. האחת - שהוא לא קיבל זימון לדיון ולא ידע על מועד הדיון והשנייה - כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עוול, מאחר שיש לו טענות כבדות משקל נגד כתב האישום.

המשיבה מתנגדת לבקשה מהטעם שהמבקש זומן כדיון.

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 קובע:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם נתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין..."

הלכה היא כי בשלב דיוני זה, על המבקש הנטל להוכיח כי סיבת אי התייצבותו לדיון הייתה מוצדקת ולחילופין, כי נגרם לו עיוות דין בעצם הרשעתו. כך למשל, בע"פ 70050/99 **חרובי פארס נ' מדינת ישראל** (מחוזי ת"א) נקבע כי בקשות לביטול הכרעת דין תתקבלנה רק כאשר מתקיימות **"נסיבות מאוד יוצאות דופן שבהם התקלה או המניעה מוכחת באורח אובייקטיבי"**.

ברע"פ 9142/01 איטליא נ' מד"י, פ"ד נז(6) **793 (2003)** נקבע כי על המבקש להעלות בבקשתו את כל טענותיו כולל אסמכתאות רלוונטיות ובע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** נקבע:

"בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתמי וללא ביסוס הטענות המועלות בה.... בית המשפט המעיין בבקשת הביטול מוסמך לדחותה על סמך האמור בה בלבד; כך ייעשה בוודאי אם הטענות אינן מאומתות והבקשה אינה מגלה עילה לביטול פסק הדין."

מן הכלל אל הפרט -

לעניין אי ההתייצבות לדין - המבקש לא מעלה כל טעם לאי ההתייצבותו ולא מתמודד עם העובדה שבאישור המסירה צוין כי הוא נמסר לאדם שגר עמו. המבקש אף מתעלם מהעובדה שאותו אדם שגר עמו חתם על אישור המסירה, תוך ציון שמו.

אשר לגרימת עיוות דין - אין די בטענה שקיימות טענות "כבדות משקל", ללא פירוט ולו מינימאלי של אותן טענות, כדי לקבוע שהותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין. בפסיקה נקבע כי על המבקש לפרט את בקשתו ולהצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. ראו למשל, ע"פ 6920/07 **חסון נ' מדינת ישראל** (4.9.07), בפסקה 7:

"המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה".

כן ראו רע"פ 2575/17 **גייאר נ' מדינת ישראל** (6.9.17); רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18); רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (26.7.18).

לאור כל האמור, משלא מצאתי בבקשה כל נימוק שמצדיק את ביטול פסק הדין שניתן בהיעדר המבקש, הריני דוחה את הבקשה וקובעת כי פסק הדין מיום 7.9.20 יעמוד בעינו.

המזכירות תעביר לצדדים העתק ההחלטה.

ניתנה היום, י"ח חשוון תשפ"א, 05 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.